

(Diyanet İşleri Meali (Yeni))

27. O içeceğin katkısı tesnimdir.

28. Bir pınar ki, Allah'a yakın olanlar ondan içerler.

29. Şüphesiz günahkârlar, (dünyada) iman edenlere gülüyorlardı.

30. Mü'minler yanlarından geçtiğinde, birbirlerine kaş göz ederek onlarla alay ediyorlardı.

31. Ailelerine dönerken zevk ve neşe içinde gülüşe gülüşe dönüyorlardı.

32. Mü'minleri gördükleri vakit, "Hiç şüphe yok, şunlar sapık kimselerdir" diyorlardı.

33. Hâlbuki onlar, mü'minlerin başına bekçi olarak gönderilmemişlerdi.

34. İşte bugün de mü'minler kâfirlere gülerler.

35. Koltuklar üzerinde (etrafı) seyrederler.

36. Nasıl, kâfirler yapmakta olduklarının karşılığını buldular mı?

İnşikâk Suresi

(Mekkî - 25 Ayet - Nüzul: 83 Mushaf:84)

Bismillâhirrahmânirrahîm.

1,2. Gök yarıldığı ve Rabbine boyun eğdiği zaman -ki ona yaraşan budur-,

3,4. Yer uzatılıp dümdüz edildiği ve içindekileri atıp boşaldığı zaman,

5. Rabbini dinlediği zaman -ki ona yaraşan da budur- (insan yaptıklarını karşısında bulur!)

6. Ey insan! Şüphesiz, sen Rabbine (kavuşuncaya kadar) didinip duracak ve sonunda didinmenin karşılığına kavuşacaksın.

7. Kime kitabı sağından verilirse,

8. Hesabı çok kolay bir şekilde görülecek,

9. Sevinçli olarak ailesine dönecektir.

10. Fakat kime kitabı arkasından verilirse,

11,12. "Helâk!" diye bağıracak ve alevli ateşe girecektir.

13. Çünkü o, (dünyada iken) ailesi içinde sevinçli idi.

وَمِزَاجُهُ مِنْ تَسْنِيمٍ ﴿٢٧﴾ عَيْنًا يَشْرَبُ بِهَا الْمُقَرَّبُونَ ﴿٢٨﴾ اِنَّ
الَّذِينَ اَجْرَمُوا كَانُوا مِنَ الَّذِينَ اٰمَنُوا يَضْحَكُونَ ﴿٢٩﴾ وَاِذَا مَرُّوا
بِهِمْ يَتَغَامَزُونَ ﴿٣٠﴾ وَاِذَا انْقَلَبُوا اِلٰى اَهْلِهِمُ انْقَلَبُوا فَكِهِينَ
﴿٣١﴾ وَاِذَا رَاَوْهُمْ قَالُوا اِنَّ هٰؤُلَاءِ لَضَالُّونَ ﴿٣٢﴾ وَمَا اُرْسِلُوا
عَلَيْهِمْ حَافِظِينَ ﴿٣٣﴾ فَالْيَوْمَ الَّذِينَ اٰمَنُوا مِنَ الْكُفَّارِ يَضْحَكُونَ
﴿٣٤﴾ عَلَى الْاَرَائِكِ يَنْظُرُونَ ﴿٣٥﴾ هَلْ ثُوِّبَ الْكُفَّارُ مَا كَانُوا
يَفْعَلُونَ ﴿٣٦﴾

سُورَةُ الانشقاق
مَكِّيَّةٌ وَهِىَ ٢٥ ايَةً - ترتيب النزول ٨٣

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

اِذَا السَّمَاءُ انْشَقَّتْ ﴿١﴾ وَاَذِنَتْ لِرَبِّهَا وَحُقَّتْ ﴿٢﴾ وَاِذَا الْاَرْضُ
مُدَّتْ ﴿٣﴾ وَاَلْقَتْ مَا فِيهَا وَتَخَلَّتْ ﴿٤﴾ وَاَذِنَتْ لِرَبِّهَا وَحُقَّتْ
﴿٥﴾ يَا اَيُّهَا الْاِنْسَانُ اِنَّكَ كَادِحٌ اِلٰى رَبِّكَ كَدْحًا فَمُلَاقِيهِ ﴿٦﴾
فَاَمَّا مَنْ اُوتِىَ كِتَابَهُ بِيَمِينِهِ ﴿٧﴾ فَسَوْفَ يُحَاسَبُ حِسَابًا يَسِيرًا
﴿٨﴾ وَيَنْقَلِبُ اِلٰى اَهْلِهِ مَسْرُورًا ﴿٩﴾ وَاَمَّا مَنْ اُوتِىَ كِتَابَهُ وَرَاءَ
ظَهْرِهِ ﴿١٠﴾ فَسَوْفَ يَدْعُو ثُبُورًا ﴿١١﴾ وَيَصْلٰى سَعِيرًا ﴿١٢﴾ اِنَّهُ
كَانَ فِى اَهْلِهِ مَسْرُورًا ﴿١٣﴾

◀ ٥٨٨ ▶